

[Vanggaard.]

Bemærkningerne eller har udtalt, at det ikke var muligt nu at medindtage Frilandsmuseets Ordning. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa, hvad der kan være til Hinder, men jeg ved dog, at Nationalmuseet længe har haft sin Plan færdig, som det fremgaar af den Forslaget ledsagende Skrivelse fra Direktør Mackeprang, og man skulde derfor have forventet, at den højtærede Minister kunde have forelagt Forslag om en Ordning af Frilandsmuseet sammen med den her foreliggende Plan. Ordningen af dette Museum kan jo ikke godt skydes længere ud, idet de Bygningstyper, der er Tale om at redde, hurtigt vil forsvinde. Det er den ellevte Time at redde den Del af vor gamle Almuekultur, der omfatter Almuens Bygninger. Desuden medfører den Maade, hvorpaa Frilandsmuseet i sin Tid blev opført, at der nu forestaar en ny Konservering af Materialet, altsaa en hel Ombygning af det bestaaende Museum. Denne Opgave er maaske fuldt saa nødvendig som selve det Forslag, der her ligger for, paa Grund af de af mig nævnte Forhold.

Jeg vil gerne udtale overfor den højtærede Minister nogen Forundring over den Maade, hvorpaa man tænker at løse den økonomiske Side af Sagen, nemlig ved at give Bemyndigelse til Udstedelse af 5 Mill. Kr. i Statsobligationer til en Rente af indtil 5 pCt. Denne Rente lyder noget høj. Det er ganske vist sat som Maksimum; men naar man tænker paa alle de mange Taler, der blev holdt under Valgkampen om Rentens Nedsættelse, ser dette Forslag noget besynderligt ud og ogsaa paa Baggrund af Regeringens øvrige Dispositioner. Vi blev forleden Dag stillet overfor 10 Mill. Kr. til Vinterhjælp til de arbejdsløse. Her var der ikke Tale om at tilvejebringe Midlerne ved Statslaan; og saa vidt mig bekendt har man for nylig i Finansudvalget vedtaget at give Tilskud paa 4½ Mill. Kr. til forskellige Byggearbejder paa Jyllands Vestkyst, og her er der, saa vidt jeg ved, heller ikke Tale om, at man paatænker at udstede Statsobligationer. Og her er der jo ikke blot Tale om de 1 300 000 Kr., som dette Forslag omhandler, men man medtager alle de Penge, der er givet ud til Nationalmuseets Bygning, de skal alle ind under Statslaanet!

Vi har hørt om Regeringens Planøkonomi som noget, der skal være ganske fortræffeligt, jeg synes snarere, man her kan henvise til Regeringens planløse Økonomi, idet man saaledes indtager eet Standpunkt

overfor eet Forslag og et ganske andet overfor andre. I det ene Tilfælde er man meget nøjeregnende og medtager ikke blot de Midler, der skal til til det foreliggende Forslag, men ogsaa de Midler, der er brugt til det, der er gennemført. Jeg skal dog i øvrigt udtale, at dette efter min Mening neppe vil kunne blive nogen afgørende Hindring for dette Lovforslags Vedtagelse. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen om denne Sag.

I Skrivelse af Dags Dato meddeler Ministeren for Handel og Industri, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Betalingshensstand for A/S Burmeister & Wain's Maskin- og Skibsbyggeri.

Udenfor Dagsordenen har Handelsministeren Ordet for at fremsætte det nu anmeldte Lovforslag.

Handelsministeren (Harige): Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Betalingshensstand for A/S Burmeister & Wain's Maskin- og Skibsbyggeri*. Dette Lovforslag er nødvendiggjort af de Forhold, som Burmeister & Wain er kommet ind i, de økonomiske Vanskeligheder, som Firmaet har at kæmpe med.

Efter at Firmaet er kommet i økonomiske Vanskeligheder, har dets Ledelse henvendt sig til Handelsministeren om Støtte. Denne Støtte skulde bestaa i rede Penge under den ene eller anden Form; men alle Forhold taget i Betragtning har jeg ikke uden videre turdet gaa ind paa at yde denne Støtte, saaledes som den blev begæret, og da det heller ikke har været muligt for Firmaet at opnaa yderligere Bankkredit, er Forhandlingerne mellem Firmaet og Handelsministeriet samt med de interesserede Banker resulteret i Fremsettelsen af dette Forslag om Moratorium.

Det har ikke været mig muligt og naturligvis, som nævnt, ej heller Selskabet at faa Bankerne til at yde det mere Kredit, før en indgaaende Prøvelse af Selskabets Forhold var blevet foretaget, og jeg er ogsaa selv af den Opfattelse, at det vilde være urigtigt at yde Selskabet mere Kredit, hvad enten denne Kredit skulde ydes af Staten eller af Bankerne eller af Banker og Stat i Forening, før Selskabets Forhold, saaledes som dets Stilling nu efterhaanden er blevet, er taget op til en nøjere Under-